

РЕШЕНИЕ

№ 2570

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **8987** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.197 от АПК във връзка с чл.29, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Я. Д. Ц. от [населено място] срещу писмо с изх.№9002523 от 13.09.2022г. от председателя на Софийския районен съд (СРС), с което се отказва да се разгледа по същество заявление на жалбоподателя за достъп до обществена информация поради липса на точно и ясно формулирано искане.

Жалбоподателят обжалва писмото отказа като незаконосъобразен отказ да се предостави търсената информация. Счита, че е допуснато противоречие с приложимия материален закон, изразяващо се в неоснователно ограничаване на достъп до служебна информация. В съдебното заседание жалбата се поддържа от адв.Р. К..Претендира разноски.

Ответникът – председателят на Софийския районен съд, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Т. Д. оспорва жалбата. На първо място, счита жалбата за недопустима, като твърди, че не е налице индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК. Счита, че оспореното писмо не съдържа изричен отказ да се предостави информацията, тъй като не е ясно изобщо каква точно информация се търси, а представлява уведомление по чл.33 от ЗДОИ и не подлежи на съдебен контрол. Сочи, че на жалбоподателя са дадени указания да уточни искането си, което не е направено. В условия на евентуалност навежда доводи за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Жалбоподателят е подал до председателя на СРС заявление по реда на ЗДОИ с вх.№29006349 от 17.08.2022г., с което е поискал достъп до следната информация: „Желая да получа информация относно възможността, в електронната деловодна система на СРС да бъде извършено търсене по два или повече критерия от съществуващата информация в нея.“

С писмо изх.№9002388 от 25.08.2022г. ответникът е дал указания на жалбоподателя да уточни предмета на исканата информация в срок до 30 дни от получаването му, като го е предупредил, че при неизпълнение в срока искането му ще бъде оставено без разглеждане на основание чл.29 от ЗДОИ.

В отговор на указанията жалбоподателят е изпратил Пояснение с вх.№29006695 от 30.08.2022г., в което пространно излага предположенията и разсъжденията си какво би следвало да се разбира под термина „електронна деловодна система на СРС“, но не посочва точно и ясно каква информация търси и за коя от информационните системи, с които СРС оперира.

В оспореното писмо ответникът е изложил мотиви, че поради липса на точно и ясно формулирано искане не може да се прецени предметът на търсената информация, което е пречка за разглеждането на искането по същество.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Оспореното писмо съдържа изричен отказ да се разгледа по същество заявлението на жалбоподателя, подадено по реда на ЗДОИ. Писмото има характер на административен акт за прекратяване на образувано административно производство по общата разпоредба на чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.2 от АПК, във връзка със специалната разпоредба на чл.29, ал.2 от ЗДОИ. Съгласно чл.56, ал.4 от АПК актовете, с които се прекратява административното производство, подлежат на съдебен контрол по реда на чл.197 и следващите от АПК, но няма процесуална пречка жалбата да бъде разгледана в открито съдебно заседание с изслушване на страните.

Възражението на ответника за недопустимост на жалбата е неоснователно, тъй като разпоредбата на чл.33 от ЗДОИ се отнася до уведомленията, когато търсената информация не е налична при органа, а не до случаите, когато предметът на искането е неясен и то се оставя без разглеждане.

Жалбата е процесуално допустима като подадена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е неблагоприятно засегнато от акта и съответно има правен интерес от оспорването му, в преклузивния срок по чл.197 от АПК.

По основателността на жалбата

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в ЗДОИ.

СРС е задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ. Оспореният административен акт е издаден от представляващия СРС, който е и компетентният орган по ЗДОИ.

При издаването на акта не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съдът споделя разбирането, че съществени са само тези нарушения, които влияят на крайния резултат и/или които нарушават правото на участие на адресата в производството и правото му на защита. Такива нарушения в случая не са допуснати.

Преценката на ответника, че търсената информация е формулирана много общо, е правилна. Видно от публично достъпния сайт на СРС <https://srs.justice.bg/> информация относно образуваните в съда дела може да се търси в няколко информационни системи: ЕПЕП, ЕИСС и А.. Жалбоподателят, въпреки дадените му указания, не е уточнил за коя точно „електронна деловодна система на СРС“ иска информация, а ответникът не разполага с правомощия служебно да определя предмета на искането.

Актът е в съответствие с материалноправните разпоредби. Съгласно разпоредбата на чл.29, ал.2 от ЗДОИ, ако заявителят не уточни предмета на исканата обществена информация до 30 дни, заявлението се оставя без разглеждане.

По тези съображения жалбата срещу административния акт се отхвърля.

Разноски:

При този изход на правния спор разноските се поставят в тежест на жалбоподателя. На основание чл.143, ал.3 от АПК жалбоподателят следва да заплати на СРС възнаграждение за процесуален представител в размер на 100 лева, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, приложима във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Д. Ц. от [населено място] срещу писмо с изх.№9002523 от 13.09.2022г. от председателя на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Я. Д. Ц. да заплати на Софийския районен съд разноски в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

